

Státní ochrana přírody ČR -

přírodní procesy a lidé, věda a ideologie, morálka a nezodpovědná propaganda divočiny

Krátký pohled zpět

Před vyhlášením velkoplošných chráněných území v Československu byl v každém okrese tzv. konzervátor státní ochrany přírody, který spolupracoval s dobrovolnými zpravodaji, přírodu si chránili vlastníci pozemků, přičemž tehdejší domácí příroda měla neporovnatelně vyšší biodiverzitu a ekostabilitu.

Po vzniku Krajských středisek státní památkové péče a ochrany přírody (KS SPPOP) docházelo k postupnému rozšiřování chráněných území přírody a vzniku prvních velkoplošných chráněných území, přičemž ta byla periodicky vyhodnocována a případně upraven management či zrušena vyhlášená ochrana. Černou kapitolou byla celostátní evidence „dočasně nevyužívaných půd“ (DNP) za účelem přeměny na zemědělský nebo lesní půdní fond (ZPF, LPF), následně pak došlo k zániku cenných mokřadů a značného podílu trvalé rozptýlené zeleně, na Šumavě nedošlo k pyrotechnické očistě dopadové plochy střelnice (podpisem ředitele KS SPPOP).

Současnost

Nová kapitola nastala se vznikem Agentury ochrany přírody a krajiny (AOPK), která bezprostředně podléhala vzniklému Ministerstvu životního prostředí. MZP vytvořilo v r. 1992 zákon o ochraně přírody a krajiny (který dnes již ale není aktuálně provázán na množství dalších základních právních norem) a postupně pod sebe soustředila desítky vědeckých a výzkumných ústavů. AOPK postupně začala řídit početné správy národních parků a chráněných krajinných oblastí. Vytvořil se tak obrovský moloch, který se stal významným politickým hráčem, ale i nezodpovědným „nařizovatelem“ - jen namátkou fotovolaické elektrárny na polích ... Díky přerušení vlastnické vazby na půdu a její náhradě nájemným vztahem docházelo ke změně Česka z filigránsky vytvářené zahrady Evropy na průmyslově exploatované lány venkova.

Současné generace již nežijí v bezprostředním kontaktu a závislosti na přírodě, neznají fundamentální přírodní zákonitosti a cykly, vč. vedoucích pracovníků, takže mohou snadno podlehnout jednostranné mediální propagandě ideologické vize bezzásahové ochrany přírodních procesů ke vzniku „přírodní divočiny“ (v našem kulturním kolonizovaném území). K tomu posloužila i kategorizace IUCN, kdy vedoucí pracovníci lživě prohlašují, že jsme povinni zařadit národní parky do II. kategorie IUCN, kde na většině ploch bude převládat bezzásahovost. Na Šumavě JČU prosadila rozsáhlý experiment kůrovcové disturbance lesů (a „moderně vědecky“ vychovává absolventy: „je třeba aby všechno uschlo a vznikl přírodní les“), a proto je prosazován záměr vzniklé zločinné škody přikrýt jednoúčelovou navrhovanou novelou zákona o ochraně přírody a krajiny k bezzásahové výrobě divočiny a to bez posouzení „RIA“.

Proto je možno ocenit odborný časopis *Ochrana přírody*, který v čísle 5/2016 jakoby chce směřovat reálněji. Hned v úvodu uvádí pohled Ing. Františka Urbana, býv. viceprezidenta IUCN, Ten sděluje: „zdá se, že v každé zemi, kde národní parky existují, stanovují pro ně politici a ochranáři trochu odlišné podmínky. Z toho vycházejí i rozdílné definice národního parku. Ve Spojených státech amerických např. už od roku 1916 chtějí zachránit pro budoucnost něco z toho, co viděli první bílí osadníci při vstupu na kontinent, zatímco v Anglii a Walesu jde v první řadě o ochranu typické anglické krajiny, vhodné k rekreaci a poskytující ochranu přírodním zvláštostem. A mezi těmito krajnostmi leží celá řada definic, které se IUCN snaží srovnat do nějaké linie.“ Asi je potřebné dodat jeho předchozí prohlášení: Národní park Šumava jsem spoluzakládal a dnes z toho mám výčitky svědomí. Bez něj by mohla být Šumava plná života, „naturové lokality“ nepoškozené. **Je hrozné sledovat diskuzi o kategorizaci - jako kdyby plnění byrokratických kritérií (a kategorizace IUCN nic jiného není), mělo přednost před ochranou přírody.** Zklamal mě postoj lidí v IUCN, druhá mise byla zmanipulovaná a manipulace zřejmě pokračují. Kategorizace IUCN

nemá pro praktickou činnost v národních parcích ani jiných chráněných územích žádný význam. Dělat z kategorizace známkovací systém je hloupost a je to proti smyslu tohoto systému. Navíc je zařazení do jednotlivých kategorií velmi sporné. Národním parkem je Šumava proto, že ji jako NP vyhlásil stát a IUCN do toho nemá co mluvit (natož ji vyřazovat z národních parků). Kategorizace IUCN vznikla kvůli potřebě orientace v chráněných územích s různými názvy, **každý stát ji vyhláší vč. zonace podle svých zákonů a potřeb.**

Časopis poskytuje další informace o 6. světovém kongresu Mezinárodní unie ochrany přírody IUCN v Honolulu (od ředitele AOPK F. Pelce a jeho náměstka J. Plesníka). Ten sloužil jako fórum výměny teoretických a praktických poznatků. Bylo vyzvednuto zpracování „červených seznamů“, knih ohrožených druhů, klasifikace chráněných území a ekosystémová integrita chráněných území. Fóra se může zúčastnit každý zájemce (zejména představitelé státních institucí a nevládních organizací a osoby z akademické sféry, avšak členské shromáždění řeší otázky dalšího fungování IUCN (členem Rady IUCN byl a dále bude M. Hošek, současný ředitel KRNP). Dále se sděluje, že větší šanci na politickou a finanční podporu mají programy a projekty rozumným způsobem propojující péči o přírodní a krajinné dědictví s místním rozvojem. Byla zde přijata řada doporučení a projektů, např. zákaz obchodu se slonovinou, výzva k ochraně původních lesů a mezinárodních vod, či ke zmírňování změn podnebí na lidskou společnost.

Byla zmíněna i právně nezávazné stanovisko k urychlenému rozšíření bezzásahových zón v NPŠ, vycházející z elektronického hlasování nevládních organizací (vyvolané Hnutím Duha) v VIII/2016, přičemž většina vlád a státních institucí a členů IUCN se tohoto hlasování zdržela. Závěrem bylo konstatováno, že **IUCN přenechává postavení myšlenkové základny ochrany přírody vlivným a bohatým nevládním organizacím**, avšak přesto zůstává globální organizací, zastřešující státní a dobrovolnou ochrany přírody vč. akademické obce.

Poznámka redakce

Ve výše uvedených informacích je vysvětlení rozsáhlé, dlouhodobé sofistikované ideologické mediální propagandy bezzásahové výroby virtuální divočiny, v ČR podporované mnoha miliony dotovaného Hnutí Duha, pod taktovkou J. Bláhy. Hnutí Duha iniciativně

- zorganizovalo manipulativní internetovou výzvu nevládním organizacím světa k bezzásahovosti v NP Šumava
- následně domácí internetovou petici zastírající bezzásahovost požadavkem „Za dobrý zákon o Šumavě“ (garantovaná P. Kindlmanem)
- každoročně pořádá bezplatné koncerty s návazným „výchovným“ programem k rozšiřování „divočiny“ na Šumavě
- vyrobilo mapové „instrukce“ pro MŽP na bezzásahovou zónaci Šumavy
- trvale znepokojuje společnost nepravdivými fabulacemi rozsáhlé zástavby, kácení a rozprodávání Šumavy (přičemž v reálu opravit kapličku nebo postavit vyhlídku je neskutečný problém)
- její aktivisté se mohou volně pohybovat „nejcennější“ Šumavou, ostatní jsou pokutováni.

Finanční toky umožňují jednostrannou, všeobjímající mediální propagandu bezzásahové výroby divočiny v ČR, nejnověji dokonce „inkognito“ pod hlavičkou ČTK (např. okamžitě sdělovaný „příkaz“ od P. Kindlmanna z Honolulu) či nepřipouštění oponentury. Současní kariérní předáci ochrany přírody často nedovedou spolupracovat ani s přírodou ani s běžnými lidmi (někteří uplatňují mimikry, jiní jsou arogantní) a ty **nezajímá vodohospodářská a ekologická udržitelnost, ale jen „příkázaný“ podíl bezzásahovosti** (např. vůdčí náměstek ministra V. Dolejský). Stávající rigidní ochrana odumírající Šumavy vychází z jednostranné, usilovné propagandy, uzavírání území před lidmi a jejich kontrolou, ale i z represí. Rozsáhlé protesty v naší demokracii selhávají: např. v roce 2015 proběhly bez odezvy tři protestní pochody ke státní hranici v počtu cca 700 osob (takže je zde jistá paralela se situací Severní Koree). Završením fundamentální programové bezzásahové koncepce divočiny má být přijetí Plánu péče NP Šumava (požadovaná rychlost rozšiřování bezzásahovosti připomíná fatální ideologii kulturní revoluce velkého skoku Mao-ce-tunga) od (bez výběru designovaného ředitele) P. Hubeného. Tento dokument by ale měl být stejně důkladně schvalován jako běžná územně plánovací dokumentace, vč. posouzení „SEA“ !